

man er villig til at gøre store Indrømmelser, naar blot det Hovedhensyn tiltrædtes, at man skulde ophæve den offentlige Prostitution og opgive Reglementeringen med alt, hvad dertil hører. Det er vanskeligt at vide, hvad der ligger i dette: „Reglementeringen med alt, hvad dertil hører,“ men indbefatter det, hvad jeg betragter som Kernen i Reglementeringen, at der skal være et sanitært Tilsyn med Kvinder, der drive Utugt som Erhverv, anser jeg det ikke for muligt at komme hinanden i Møde. I saa Tilfælde blive alle de Indrømmelser, der kunne gøres paa andre Punkter fra de ærede Forslagsstilleres Side, utilstrækkelige. Det sanitære Tilsyn med dem, som drive Utugt som Erhverv, vil jeg ikke kunne opgive, og navnlig vil jeg ikke kunne gøre det i den Udstrækning, hvori det her forlanges, og som jeg formener ogsaa omfatter det sanitære Tilsyn; der føres alle de Steder, hvor man ikke har den udstrakte og vedvarende Reglementering som i Kjøbenhavn. I øvrigt undrer det mig, at de ærede Forslagsstillere saaledes ville slaa en Streg over det hele og forlange som det væsentlige i deres Forslag: Opgivelse af Reglementeringen, indbefattet — forudsætter jeg — det regelmæssige sanitære Tilsyn med de Kvinder, der drive Utugt som Erhverv, thi det forekommer mig, at dette ved Lovforslagets § 11 i Princippet er opgivet. Det er ganske vist indskrænket saaledes, at det bliver upraktisk, men i Princippet er det jo anerkendt, at de Kvinder, der drive Utugt som Erhverv — om end paa en særegen Maade og under visse Betingelser, som gøre det upraktisk, nemlig de Betingelser, som ere indeholdte i § 2 — ere som saadanne undergivne Lægeundersøgelse. Saa er der ikke nogen principiel Forskel fra det overhovedet at sige, at enhver Kvinde, der driver Utugt som Erhverv, er underkastet dette Tilsyn, saa er der ikke nogen principiel Forskel, der kan hindre Forslagsstillerne fra at gaa ned saa langt som det norske Forslag, der altsaa foreløbig ikke er blevet til noget, nemlig at sige: Vi underkaste den vedkommende Kvinde i alt Fald et uregelmæssigt Tilsyn. Vi gøre en Razzia af og til, naar det bliver for galt. Og naar man først er kommen saa vidt,

ser jeg ikke, hvad i al Verden der kunde tale imod, at dette Tilsyn bliver regelmæssigt. Det kan ikke krænke Kvindens Ret mere end det uregelmæssige Tilsyn eller mere end det Tilsyn, der føres med hende paa Basis af en Beskyldning, som ikke i og for sig er en Beskyldning for, at hun lider af venerisk Smitte, saadan som Lovforslaget fastsætter.

Men under alle Omstændigheder mener jeg, at det er disse Synspunkter og særlig altsaa det sanitære Synspunkt, der maa tages i Betragtning, naar man vil gaa til en Omordning af den nugældende Ret. Hvad der maatte være Hovedøjemedet er at omordne det nuværende System saaledes, at det for det første ikke krænkede Kvindens Ret — ogsaa Skøgen har naturligvis en Ret, som skal anerkendes — i Tilfælde, hvor det maaske kan siges, at den nugældende Lovgivning gør det, idet Indledningen til alle Skridt er en Politiforholdsregel, medens man maaske kunde sige, at Indledningen til de Skridt, der skulle foretages mod den Kvinde, der ikke frivillig underkaster sig Tilsyn, maa være en Dom. Og dernæst maa Øjemedet være at fjerne alt det af Systemet — saavel hvad der indeholdes i Loven som i Regulatorer — som med Føje kan vække Forargelse. Det, der kan vække Forargelse, er ikke, at en Kvinde bliver undergivet Lægetilsyn og eventuelt kan blive helbredet, ikke det, at hun overhovedet indskrænkes i sin Færd ogsaa af Ordenspolitihensyn, men at der kunde være en eller anden Bestemmelse, som kunde give det Udseende af, at Staten, at det offentlige drev eller beskyttede Erhvervet, tog sig af det og forsynede Publikum. Det er vel muligt, at der er en saadan Bestemmelse, og der er jo nævnt en enkelt, som kunde pege i den Retning, og som maa forandres, fordi den med Føje kan vække Forargelse. Det nægter jeg ikke, og det har derfor allerede længe staaet for mig som noget, der virkelig fortjente Overvejelse, om ikke det nugældende System i ensidig Forfølgning af det sanitære Øjemed er kommen til paa forskellige Punkter at tilsidesætte dels de Hensyn, der skyldes Moralen, dels det humane Hensyn over for Kvinden, og dels Hensynet til ikke fra det offentlige Side